

El cobrament de morosos per part d'empreses especialitzades podria ser delictu

O pagues, o cobres

Algunes agències utilitzen mitjans *directes* per tal de convèncer els morosos que paguen els seus deutes. La policia valenciana ha començat a investigar-ne els mètodes.

La policia valenciana ha decidit investigar les nombroses empreses de cobrament de morosos que hi ha al País Valencià, per si els mètodes que fa servir alguna d'aquestes empreses constitueixen delictu. A més a més, la policia creu que alguna d'aquestes empreses podria ser en realitat la porta d'accés per a persones que volen llogar els serveis de pinxos a sou. Així darrere d'alguns anuncis de premsa, on diverses empreses garanteixen el cobrament extrajudicial de deutes, es podria amagar la manera de contactar amb organitzacions criminals que oferirien entre els seus serveis bastant més que el cobrament de deutes econòmics.

La conversa que es transcriu a continuació (a què ha tingut accés aquesta revista) va ser gravada ara fa un any i és en poder de la policia.

D'aquesta conversa es dedueix que hi ha empreses d'aquest tipus que no tenen cap inconvenient d'enviar una persona a l'hospital encara que el sol·licitant dels seus serveis no puga justificar documentalment el presumpte deute que aquella persona té amb l'accedor. Dit d'una altra manera, qualsevol ciutadà que volguera venjar-se d'un altre fent servir la violència física només hauria de posar-se en contacte amb aquestes persones. És clar que no totes les empreses que es dediquen al cobrament de deutes actuen de la mateixa manera, però alguns sí, com queda patent en la següent conversa, gravada el 23 de maig de 1990 després de marcar el número d'Alacant 9651212876, que apareix a nom de Juan Antonio Caparrós Navarro, amb domicili en l'Avinguda d'Alfons el Savi número 1, de la capital alacantina.

Caparrós: Sí, díguem.

Xavier: Hola, bona vesprada

C: Bona vesprada.

X: Mire, li cride de València, el meu nom és Xavier, i és que volia una informació sobre els seus serveis, si és que me la pot donar per telèfon.

C: Sí, a veure, nosaltres som una organització de cobrament que opera a nivell nacional i internacional extrajudicial-

ment, és a dir, toquem tota la Comunitat Europea, ¿no?, ¿em sent?

X: Sí, perfectament.

C: Aleshores, eh..., el tema que té vostè d'impagats que és ¿a València, no?

X: A València, sí.

C: ¿Quina quantitat li duen?

X: 800.000 pessetes.

C: 800.000... ¿A què es dedica vostè?

X: Bé, sóc, bé, sóc empresari.

C: ¿Però quina activitat?

X: De l'hostaleria.

C: De l'hostaleria..., i quin tipus de documentació té vostè, a veure, que puga acreditar el deute.

X: Això és un poc delicat.

C: ¿Per?

X: Perquè no la tinc...

C: ¿No en té res?

X: No tinc cap tipus de documentació, no.

C: Be, però...

X: Quan m'ha dit vostè allò del procediment extrajudicial, doncs, jo no he anat a la via judicial precisament perquè no tinc la documentació.

C: Però, tindrà alguna factura, documents, ¿no en té res?

X: Bé, això en concret han estat dos préstecs, dos préstecs sense cap tipus de document.

C: O siga, ¿que vostè li va deixar els diners així, per la cara...?

X: Exactament, perquè es una persona, bé, amb què em lligava certa relació.

C: I ell, ell, a veure, ¿ell què en diu? ¿Que es nega, que en té o que no en té?

X: Bé, no, no, que no en té, i que no pot, bé, però és que això només són 800.000 pessetes, però és que han passat quatre anys.

C: I vostè, ¿ha intentat traure-li cap paper o no-res?

X: No, no, jo senzillament, bé, el que passa és que, bé, jo si parle

Edifici on hi ha la seu de l'empresa Alacantina.

JUAN CARLOS SOLER

amb vostè és que tinc la constància que, com a mínim a poc a poc sí que me'n podia haver tornat part, i que sé que la seua situació no és massa bona, però sí prou bona per haver tornat aquest deute, tinc proves que sí que ho podia haver fet.

C: I l'individu ¿té diners, té mitjans, en té, o no?

X: L'individu va intentar posar en marxa un negoci, i bé, té un altre negoci de tipus mitjà, també un altre negoci d'hostaleria mitjà, que va intentar ampliar, i això no li va funcionar, però continua amb l'altre negoci que té, i no sé com va i, encara que no és gran cosa, per afrontar aquest deute, en els quatre anys que han passat hi havia més que prou fins i tot sense anar estret, perquè, a més a més m'unia una certa amistat amb ell, o siga que...

C: Una pregunta, ¿d'on ha tret vostè el nostre telèfon?

X: Pues, del *Baul*, del diari el *Baul*.

C: Ah, ¿hi eixim anunciats?

X: Sí.

C: Ah, no ho sabia.. Bé mire jo li he d'explicar les nostres condicions. Nosaltres treballem a partir del fet que el deute que cal cobrar siga com a mínim de dos milions de pessetes, però com que el seu és inferior...

X: No, afortunadament no aplega a dos milions de pessetes.

C: Nosaltres necessitarem cent mil pessetes per començar, i vostè ens hauria d'acompanyar en la primera visita que férem al seu deutor, manifestant vostè que ens deu diners a nosaltres, ¿Comprèn? Nosaltres aniríem a València i faríem com que vostè ens deu diners a nosaltres, i vostè ens manifesta que aquet senyor li deu 800.000 pessetes, i,

descofiat de vostè -imagine's vostè la papereta ¿eh?-, hem d'anar a temtejar-lo, a veure si és veritat. I quan ell diga: "doncs sí, jo tinc aquest deute", nosaltres li direm que hem de fer algun reconeixement del deute, o fer algunes lletres. O siga l'objectiu és aconseguir un reconeixement del deute per part d'aquella persona. ¿Em comprèn?

X: Sí, però ho veig una mica complicat...

C: No patesca, en el moment que el paio diga davant de nosaltres que deu diners, ja és molt fàcil, i per damunt de tot cal arrancar-li una firma, que es puga justificar.

X: ¿Una firma seua?

C: ¡Home, clar!, com que reconeix que li deu a vostè 800.000 pessetes. ¿Que no les pot pagar fins d'ací dos anys? Doncs bé, però això no té importància.

X: Arrancar-li una firma serà impossible...

C: ¿No firmaria res, aquest paio...?

X: ¿Com ha de firmar? Si precisament jo li vaig fer el préstec per l'amistat que teníem i ara ni me'l vol tornar... Ell no firmarà res.

C: ¿Vostè, com li va donar els diners, en metàl.lic o amb un xec?

X: ¿Els diners?, en metàl.lic, tot en metàl.lic...

C: Fotre, matxo, vostè se'n va a la mar i la troba seca...

X: No, no... Jo supose que vostè també tindrà amics de plena garantia, de menys garantia i sabrà de qui es pot refiar...

C: Jo ni de mon pare, encara que descanse en pau... Pague tot amb xecs i nominatius, senyor, no em refie de ningú, i no m'han donat motius...

X: No, ja. Jo tampoc em refie de ningú ara, però en aquells moments i sobre-

tot d'aquesta persona...

C: No, jo des de fa molt anys, des que em conec, amb això ja li dic prou.

X: Aleshores hauríem de traure-li una firma...

C: Exacte, un reconeixement del deute.

X: Si no és així no hi ha res a fer ¿no?

C: La veritat és que no... Bé sí, anar i trencar-li la cara...

X: Bé... no sé, jo... ¿I això també per cent mil pessetes?

C: No, això costaria una mica més, unes 200.000 pessetes, a vegades s'ho val, anar i fer-li un petó, ¿em comprèn, no?

X: Sí, sí, perfectament...

C: Es que a vegades telefònicament no es pot parlar massa...

X: No, ja, ja, menys ara...

C: O siga, anar a la xiqueta i donar-li un petó en la boca..., o siga que no estaria malament... I a més eixiria en els diaris ¿eh?

X: Bé, mire jo, arribats a aquest punt m'estime més anar a Alacant a parlar d'aquest tema amb vostè personalment...

C: Correcte. Em crida un dia avans per concertar l'entrevista, perquè eixim molt sovint de viatge.

X: I en el cas de fer servir aquest mètode, ¿garanties de cobrament, vostè, com a persona amb experiència, què me'n pot dir?, perquè clar... Arribar fins i tot a això i després...

C: Al cent per cent i en 180 dies. Es qüestió d'anar, seure's parlar amb ells i dir-li: "mire això està així, ací necessitem un compromís de pagament i si cal esperar un any i mig ens esperem, cal jugar amb doble sentit, i després actuar en conseqüència..."

Equip d'Investigació